

Хашки трибунал донео је још једну скандалозну одлуку. Ослободио је Рамуша Харадинаја, бившег комаданта терористичке ОВК, свих тачака оптужнице! Као и у недавном случају са хрватским генералима Готовином и Маркачем Хашки суд је показао да је донео још једну политичку ослобађајућу пресуду на штету српског народа и свих жртава на Косову и Метохији! Ова пресуда дефинитивно говори да Хашки суд нема никакве везе са правдом и да је реч о чисто политички инструментализованој институцији.

Агим Чеку је већ раније најавио да ће Харадинају бити приређен дочек у Приштини попут дочека генералима Готовини и Маркачу у Загребу. [\[1\]](#) Дочек који је приређен у Приштини представља скандалозан чин одавања почаст злочинцима. Рамуш Харадинај, бивши комадант, терориста и његови блиски сарадници који су лично чинили злочине Идриз Балај и Лахи Брахимај ослобођени су упркос доказима о убиствима Срба, Рома и косовских Албанаца у логору Јабланица током 1998. године.

Харадинај је 3. априла 2008. године након трогодишњег процеса проглашен невиним по свим тачкама оптужнице, али је Хашки трибунал 21. јула 2010. донео одлуку да делимично врати на поновно суђење случај Харадинај и случајеве Балај и Брахимај. Харадинај је 2004. год. изабран за премијера Косова да би се 7. марта 2005. добровољно јавио Хашком трибуналу након објављивања оптужнице након што је поднео оставку.

Суђење Харадинају обележило је застрашивање бројних сведока. Упркос томе што су многи сведоци наводили у својим сведочењима да су оптужени лично издавали наређења и лично мучили и убијали заточенике то судијама није било довољно.

Издвојићемо само једно од бројних сведочења заштићених сведока који говоре у прилог очигледно почињеним злочинима и директној вези Харадинаја и тзв. Жуте куће, објекта у коме су вршени гнусни злочини вађења органа Србима и заробљеницима других

Пише: Горан Вујевић
четвртак, 29 новембар 2012 12:21

националности.

“Заштићени сведок оптужбе 81 изјавио је на суђењу Рамушу Харадинају да је у лето 1998. видео и чуо Харадинаја како издаје наређење да буду убијена тројица младих заробљеника ОВК, један Србин и двојица Рома. Сведок, који је тада био војник ОВК, описао је како је другооптужени Идриз Баљај, тада вођа "специјалне јединице" ОВК, претходно Србину и једном Рому ножем одсекао уво, а потом их више пута убо у тело. То се, по исказу сведока, догодило у дворишту базе ОВК у селу Јабланица код Дечана, где су заробљеници били држани у подруму пуном воде, испитивани и пребијани. У пребијању и испитивању заробљеника, по речима сведока 81, предњачио је трећеоптужени Љах Брахимај, који је био командант ОВК у Јабланици. Сведок је рекао да су, после Харадинајевог наређења, заробљеници, који нису могли да ходају, али су били живи, одвучени у кућу у којој је, како је касније сазнао, била болница ОВК. После кратког времена, из те куће изнели су их мртве на носилима. Сведок 81 испричао је да је затим са својим друговима пратио локалне војнике ОВК који су тела однели до Радоњићког језера и бацили их у воду.”

Након месец и по дана, сведок 81 је по трећи пут дошао у Јабланицу како би Брахимају донео торбицу чији садржај није знао. “Маџуп нас је одвео у подрум да нам покаже два Србина која је ухватио. Један је био висок, имао је жуту косу и носио је зелену униформу са шарама... По причи Маџупа или једног од војника, тај је био српски полицајац и звао се Сенад или Ненад, нисам сигуран, али пре ће бити Ненад”, описао је сведок, додајући да су полицајац и други Србин били “претучени и модри”. Казао је да је чуо и да су полицајац и други Србин “заробљени у аутомобиле”. Према оптужници, у логору Јабланица је био убијен полицајац Ненад Ремиштар, кога су Харадинајеве снаге отеле на путу док је ишао на посао. Брахимај је потом наредио да полицајац буде доведен у кућу на испитивање, током којег га је тукао безбол-палицом, рекао је сведок 81, који је неко

Пише: Горан Вујевић
четвртак, 29 новембар 2012 12:21

време био присутан. “Ненад је молио за живот и плакао: ”Немојте да ме убијете, нисам крив ништа”, изјавио је сведок, напомињући да не зна шта се са полицајцем догодило, зато што је отишао из Јабланице. [\[2\]](#)

О директној вези Харадинаја и злогласне “Жуте куће” говори и Хосе Пабло Барајбар, форензичар који је дуго одбијао да говори за медије. На питање новинара зашто није било даље истраге поменути форензичар је одговорио: „Из више разлога. Један од њих је што је убрзо после тога почела истрага против Фатмира Љимаја и Рамуша Харадинаја. Чим се то догодило, сви извори који су могли да нас одведу до гробља и да нам покажу где су тачно тела закопана - нестали су! Дословно нестали! Почели су да се крију и никада више нису хтели да проговоре са нама. Побегли су!”

Барајбар је био на челу Унмиковог тима који је 2004. год. обишао Жуту кућу на северу Албаније у којој су Србима вађени органи и транспортовани на Запад. На питање када је добио прве информације о трговини људским органима Барајбар је изјавио следеће: “Крајем 2002. или почетком 2003. год. Не сећам се сада тачно.” А на питање ко му је дао такве информације и шта су извори конкретно рекли именовани форензичар је одговорио” Реч је о људима који се међусобно нису познавали. Њих осморо. Неки од њих су, рецимо, били из Призрена, други из Албаније”

”Неки су тврдили да су већ били у “Жутој кући”, други да су видели како се из ње износе тела и сахрањују на локалном гробљу. Неки су нам чак рекли и да су превозили људе у Албанију. Међутим, нисмо разговарали ни са ким ко је рекао да је учествовао у ономе што се наводно догађало у “Жутој кући” или да је, рецимо, био отет.“ [\[3\]](#)

И као и у случају хрватских генерала за злочине који су почињени у операцији „Олуја“ за злочине који су спровођени у тзв. Жутој кући нико неће одговарати! Да ли то значи да злочини упркос небројеним доказима нису ни почињени? Ослобађање Рамуша Харадинаја и његових блиских сарадника више није ни преседан већ званична политика

Пише: Горан Вујевић
четвртак, 29 новембар 2012 12:21

Хашког трибунала и читавог Запада. Поставља се питање да ли Србија треба уопште да следи тзв. европски пут када је Запад и у случају Харадинаја и осталих оптуженика поступио идентично као и у случају хрватских генерала.

Када су у питању односи између Београда и Приштине након „величанственог“ дочека злочинаца чињеница је да ће доћи до назадовања у билатералним односима. Србија мора да у име родбине жртава које су мучене и убијене по наредби Рамуша Харадинаја тражи задовољење и правду. Уколико је услов за примање Србије у ЕУ нормализација односа са Приштином можемо да поставимо питање вреди ли уопште и улазити у такву Европску унију?

Међутим, оно што је најбитније то је да се не можемо отети утиску да је та иста Европа намерно планирала да Харадинаја ослободи на албански национални празник „Дан заставе“ када читав албански народ прославља стогодишњицу независности Албаније и најављује оснивање некакве „велике Албаније“ која би обухватала југ Србије, западни део Македоније, делове Црне горе и северозапад Грчке, односно покрајину Епир. Природно питање које се намеће је да су Хрвати и Албанци макар сложни за разлику од нас Срба и у том светлу дилема је зашто смо ми уопште и испоручивали генерале треће армије Војске Југославије, Владимира Лазаревића, Небојшу Павковића, начелника генералштаба Драгољуба Ојданића и читаво политичко руководство на челу са покојним Слободаном Милошевићем који је живот изгубио управо у том Хагу?

[1] <http://balkanexpressrb.co.rs/?p=34268>

[2] <http://www.kurir-info.rs/haradinaj-mucio-zatvorenike-u-jablanickom-logoru-clanak-123964>

[3] <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.292.html:228958-Haradinaj-ucutkao-svedoke>

Слобода за злочинца – има ли краја неправди према Србима?

Пише: Горан Вујевић

четвртак, 29 новембар 2012 12:21
